

Laudatio Laureanne Willems

Beste Laureanne,

Tussen de 34 scripties die dit jaar waren ingediend om in aanmerking te komen voor de studentprijs voor de beste masterscriptie, merkte de jury jouw scriptie direct op. Een vergelijkend onderzoek naar drie autobiografische literaire werken van schrijfsters die over hun anorexia schrijven kom je tenslotte niet iedere dag tegen. Drie inhoudelijke aspecten vielen daarbij met name op.

Ten eerste leest het werk bijzonder prettig: je schrijfstijl is soepel, afgewogen en boeiend, met een heldere structuur, afgewogen woordkeuze en vloeiend taalgebruik. De verwerking van je literaire bronnen, maar ook van de theoretische en conceptuele secundaire literatuur, is erg knap gedaan. Het geheel heeft daardoor een zeer prettige balans. Je scriptie blijkt ook voor wetenschappers buiten de geesteswetenschappen uiterst leesbaar en begrijpelijk zonder dat het aan diepgang inboet.

Ten tweede is het onderzoek zelf bijzonder en origineel. De vraagstelling - 'how the lived experience of anorexia nervosa is illustrated in different autobiographical illness narratives by recovered/recovering anorexics' - wordt bijzonder kundig aangepakt en beantwoord. Door de memoires van Marya Hornbacher (*Wasted*, 1998), Kelsey Osgood (*How to Disappear Completely: On Modern Anorexia*, 2013) en Emma Woolf (*An Apple a Day*, 2012) te analyseren en te vergelijken, en te plaatsen in de bestaande literatuur over anorexia, wordt de breedte getoond van literaire representaties over de ziekte. Bovendien laat het onderzoek helder zien welke rol deze ervaringsgeschiedenissen kunnen spelen in het gemedicaliseerde discours over anorexia, waardoor de ziekte beter kan worden begrepen en geduïd. Door verschillende medisch-sociale verklaringsmodellen van anorexia en de bestaande disability theory te combineren met autobiografieën en illness narratives wordt overtuigend aangetoond dat deze literaire getuigenissen een noodzakelijke aanvulling vormen op een breder begrip voor anorexia. Daarenboven dwingt het onderzoek, in navolging van de titel, tot een diepere en interdisciplinaire reflectie over wat normaal en gezond is.

Ten derde is je persoonlijke betrokkenheid met het onderwerp bijzonder: de persoonlijke noties laten een menselijke kwetsbaarheid zien die de lezer raakt, terwijl tegelijkertijd de academische distantie op geen enkel moment in gevaar komt. De balans die je daarin vindt, is bewonderenswaardig.

Gedurende je studie heb je het Descartes honoursprogramma gevolgd, ben je studentassistent geweest en was je actief betrokken bij een academisch tijdschrift. Op dit moment ben je junior docent Academisch schrijven bij de UvA. Je begeleider, Dr. Susanne Knittel, beveelt van harte aan dat je je academische carrière voortzet met een promotietraject. Gezien de uitmuntende kwaliteit van je scriptie kan de jury van de scriptieprijs deze wens alleen maar hartgrondig onderschrijven.